

Blikvangstonderzoek in de duinen van Meijendel

Rinny E. Kooi

In 1970 maakte ik kennis met **Piet den Boer**. Ik was in Groningen in opleiding voor zoölogisch analist en volgde een cursus dieroecologie aan de universiteit. Met een groep studenten werd een werkbezoek gebracht aan het Biologisch Station Wijster. Tijdens de cursus deed ik een onderzoekje aan loopkevers en ik leerde 'een beetje' loopkevers te determineren.

Het bezoek aan Wijster ben ik nooit vergeten. Daar vertelde Piet den Boer over loopkevers die gevleugeld en ongevleugeld waren. Ik vond dat verhaal prachtig. We kregen dia's te zien van de omgeving waar de loopkevers rondliepen. Er werd iets verteld over hun verspreiding en 'hun' grenzen in het terrein. Er waren voor de loopkevers soms grenzen die de onderzoekers niet konden verklaren. Die grenzen betroffen geen sloot, weg, of zichtbare verandering in de vegetatie.

Eind 1970 (inmiddels was ik gereed met mijn opleiding) verhuisde ik naar Leiden en ging werken op de afdeling Oecologie van de Rijksuniversiteit in die stad. Nu stonden op die afdeling

nog potten vol ongedetermineerde loopkevers, die tussen 1953 en 1960 in ingegraven blikken (figuur 1) waren gevangen in de duinen van Meijendel bij Wassenaar. Eind 1972 werd besloten dat er gedurende nog een extra jaar met behulp van vangpotten bodemorganismen zouden worden gevangen. De resultaten die dat jaar (1973) zouden worden verkregen, konden worden vergeleken met het materiaal uit 1953-1960. Uiteraard werden er weer loopkevers gevangen en die moesten worden gedetermineerd. Samen met een andere analist, Theo van Egmond, heb ik toen enkele jaren loopkevers gedetermineerd – ik kreeg vooral de *Amara*-soorten. Na die determinatieperiode raakte ik bij